

ESTIMATION OF EFFICIENCY OF SALVAGING OF AMUNITION WITH USE THE MOST LATEST TECHNOLOGY

A. Goncharuk, S. Kovalishin, I. Lavrinenko

Methods of the determination of cost-performance of salvaging of ammunition with use the most latest technology of salvaging, which allows at presence of the raw data to draw a conclusion about economic practicability of the use new technology during salvaging determined of quantity and type of ammunition, is offered in article

Keywords: *amunitions, salvaging, technology of salvaging, efficiency of salvaging.*

УДК 681.5.03.033

І.С. Левченко,

В.Н. Цуканов,

В.С. Бєлохвост

Військова академія (м. Одеса), Україна

ПОГЛЯДИ НА ФОРМУВАННЯ І ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

У статті проаналізовано погляди на формування і функціонування системи матеріально-технічного забезпечення Сухопутних військ Збройних Сил (ЗС) України на поточний момент. Без оцінки та обґрунтування структури і функціонування системи матеріально-технічного забезпечення Сухопутних військ ЗС України неможливо сформувати чітку програму удосконалення та підвищення її ефективності. Запропонований напрямок їх оптимізації в умовах дефіциту часу та ресурсів з урахуванням особливостей сучасної військово-політичної і військово-економічної ситуації у державі.

Ключові слова: *матеріально-технічне забезпечення, технічне забезпечення, тилове забезпечення, озброєння і військова техніка, відновлення, матеріально-технічні засоби.*

Постановка проблеми. Одним з найважливіших етапів виконання Державної комплексної програми реформування і розвитку Сухопутних військ ЗС України є вирішення завдань, які визначені Президентом України, щодо кардинального реформування військових частин і підрозділів Сухопутних військ та формування якісно нової їх структури і зміцнення оборонного потенціалу.

Найбільш важливими напрямками розвитку військових частин і підрозділів, як складової Сухопутних військ ЗС України, є: вдосконалення організаційно-штатної структури; реалізація повного використання бойових можливостей військових частин при застосуванні Сухопутних військ за визначеними ситуаціями; проведення модернізації існуючого озброєння і військової техніки (ОВТ); відновлення встановленого ресурсу експлуатації ОВТ; удосконалення всіх видів забезпечення; визначення єдиних узгоджених підходів до матеріально-технічного забезпечення (МТЗ) військових частин і підрозділів Сухопутних військ ЗС України.

Повна реалізація потенційних бойових можливостей та властивостей сучасного ОВТ Сухопутних військ ЗС України можлива лише при високому рівні бойової підготовки особового складу, якісному вирішенні завдань постачання ОВТ, підготовці та утриманні ОВТ у встановлених ступенях готовності до бойового застосування (використання), своєчасному відновленні пошкодженого (несправного) ОВТ в ході бойових дій.

На сьогодні виконання завдань з технічного і тилового забезпечення, покладено на озброєння і тил Збройних Сил України, яким підпорядковані арсенали, бази і склади, з одночасним покладанням на них функцій забезпечення та обліку матеріально-технічних засобів (МтЗ) за відповідною номенклатурою по видах забезпечення. Введення перелічених структур не дозволяє зосередити під єдиним керівництвом функції управління матеріально-технічним забезпеченням, мати єдину систему документального та оперативного обліку МтЗ, розподіляти функції забезпечення між органами військового управління всіх рівнів та ліквідувати дублювання окремих функцій і завдань забезпечення між озброєнням і Тилом ЗС України. При цьому Міністерство оборони України (через відповідні департаменти) здійснює замовлення, отримання та постачання до арсеналів, баз і складів відповідних Центральних управлінь озброєння і Тилу ЗС України озброєння, військової техніки, інших матеріально-технічних засобів за визначеною Генеральним штабом ЗС України потребою. На Генеральний штаб ЗС України покладаються функції внесення пропозицій МО України щодо визначення потреб ЗС України та інших військових формувань в озброєнні, військовій техніці інших матеріально-технічних ресурсах, а також планування забезпечення МтЗ за номенклатурою Генерального штабу ЗС України. Виходячи з цього, одними з основних напрямків діяльності озброєння і Тилу ЗС України повинно бути якісне планування та керівництво технічним і тиловим забезпеченням у мирний та воєнний час, формування пропозицій щодо фінансування заходів технічного і тилового забезпечення, розробка керівних документів (настанов, керівництв, методичних рекомендацій та ін.) з питань технічного і тилового забезпечення.

Виклад основного матеріалу. Війни і військові конфлікти, що пройшли в ХХІ столітті мали свої особливі риси. Основні з них:

- зростання ролі та кількості сучасних високоефективних систем озброєння;
- збільшення просторових показників збройної боротьби;
- значне зростання інформаційної складової боротьби забезпечує суттєве скорочення управлінського циклу під час підготовки та веденні операції (бойових дій в реальному масштабі часу).

На даний час в збройних силах провідних державах світу здійснюється реорганізація сухопутних військ, що передбачає створення типових модульних бригад. Нові бригади передбачається мати трьох видів:

- «важкі» (танкові) – для ведення високомобільних бойових дій проти танкових (механізованих) військових частин противника;
- середні або багатогольові (механізовані на БМП та БТР) – бригади, які будуть здатні вести самостійно бойові дії протягом декількох діб після прибуття в район оперативного призначення без додаткової підготовки;
- легкі (на броньованих автомобілях) – бригади технічною основою яких будуть бойові броньовані машини.

В умовах сучасної операції (швидкоплинність, маневреність, автономність) значно підвищується роль і місце високомобільних десантних військ.

В операціях (бойових діях) для Сухопутних військ буде характерним:

- проведення розвідувальної та інформаційно-аналітичної діяльності в інтересах бойового застосування з'єднань і військових частин;
- перетворення будь-якої операції на поєднання оборонних, наступальних, стабілізуючих і підтримуючих дій, які мають різне значення на різних етапах операції;
- ведення дій невеликими за складом підрозділами, застосування різноманітних спеціальних методів і способів дій;
- збільшення ступеня розосередження формувань на полі бою, ведення бойових дій з окремих, часто ізольованих напрямків, за наявності значних розривів в бойових порядках і проміжків в оперативній побудові угруповань військ;

– істотне збільшення інтенсивності та ефективності ударів обох сторін і підвищення в зв'язку з цим значущості організації та здійснення матеріально-технічного (технічного, тилового) забезпечення;

– підвищення мобільності та автономності дій функціональних елементів побудови військ, таких як: вертолітні протитанкові і протидесантні резерви, аеромобільні десанти, повітряно-наземні тактичні групи, угруповання сил і засобів інформаційно-психологічних операцій, розвідки і радіоелектронної боротьби;

– вдосконалення існуючих і розробки нових форм і способів застосування військ і засобів ураження, таких як удар високоточною зброєю, спільне використання засобів радіоелектронного придушення і вогневого ураження (радіоелектронний вогневий удар).

На кожному етапі розвитку системи операцій, зміни які виникали, призводили до появи нових форм і способів застосування збройних сил.

Виходячи з реальних та потенційних загроз національній безпеці України, для Сухопутних військ визначені оперативні завдання за можливими ситуаціями застосування Збройних Сил України. При цьому, основним завданням є недопущення виникнення збройного конфлікту або його припинення на ранній стадії розвитку.

Таким чином, підвищення мобільності бойових дій, відсутність суцільних фронтів, збільшення просторових розмахів в сучасних операцій дозволяє зробити висновок, що в перспективі основною тактичною ланкою Сухопутних військ ЗС України буде бригада.

В операціях майбутнього стане закономірним непостійність ролі кожного роду Сухопутних військ внаслідок чого простежується диференційний підхід до їх бойового застосування на різних етапах операцій.

Механізовані війська, маючи високу бойову самостійність і надалі складатимуть основу Сухопутних військ.

Перспективний модульний принцип в організаційній структурі механізованих бригад на усіх рівнях може забезпечити достатню бойову самодостатність, надасть можливість діяти як в складі традиційних формувань, так і меншими за чисельністю автономними підрозділами. Вважається, що такий підхід підвищить здатність ведення механізованими підрозділами оборонних, наступальних та стабілізаційних дій.

Удосконалення засобів введення збройної боротьби суттєво впливає на зміни та характер сучасного загальновійськового бою та обумовлює пошук нових форм і способів застосування Сухопутних військ.

Розглянемо особливості організації систем матеріально-технічного забезпечення (МТЗ) військ на прикладі деяких найбільш розвинутих держав світу.

В арміях провідних держав світу системи забезпечення мають різні назви, структуру, деякі відмінності у процесі функціонування. Але в усіх арміях створена та існує, незалежно від будь-яких умов, система забезпечення, яка сприяє ефективному виконанню завдань збройними силами. В сучасних війнах і збройних конфліктах такий стан є пріоритетним в переважній більшості армій передових країн світу. Зокрема, в арміях країн НАТО розвиток системи забезпечення здійснюється одночасно з розвитком збройних сил, систем озброєння і військової техніки.

Тилове забезпечення збройних сил Федеративної Республіки Німеччини розглядається військово-політичним керівництвом держави як найважливіша частина всебічного забезпечення збройних сил у мирний і воєнний час. Воно організовується і здійснюється в усіх видах повсякденної та оперативної (бойової) діяльності збройних сил із метою підтримання їх у боєздатному стані та створення сприятливих умов для виконання завдань які стоять перед ними.

Особливістю організації тилового забезпечення у збройних силах ФРН є розподіл завдань забезпечення між видами збройних сил і міжвидових формувань бундесверу, а також широка взаємодія під час вирішення завдань із цивільним сектором.

В останні роки значна увага приділяється модернізації системи тилового забезпечення, її підготовці до бойових дій під час операцій по врегулюванню кризових ситуацій як самостійно, так і в складі коаліційних угруповань НАТО.

Організація тилового забезпечення збройних сил Франції в метрополії покладено на центральне управління МТЗ та комісаріати (інтендантські служби) видів ЗС, а підрозділи, що виділяються для проведення операцій (бойових дій) поза межами території держави, – на командування оперативного тилу.

Найбільш яскравим прикладом організації матеріально-технічного забезпечення є Армія оборони Ізраїлю (ЦАХАЛ), на погляд військових спеціалістів, одна з найбільших сучасних та боєздатних армій світу.

В ЦАХАЛ вирішення завдань матеріально-технічного забезпечення покладено на Управління тилового забезпечення, безпосередньо, начальнику Управління тилового забезпечення підпорядковано управління логістики, яке включають центри продовольчого та речового забезпечення, транспортне управління, управління постачання та зберігання пально-мастильних матеріалів (ПММ), управління та зберігання боєприпасів, управління військових об'єктів, управління зберігання військового майна, ремонтно-відновлювальне управління. Начальнику Управління тилового забезпечення підпорядковані начальники озброєння та забезпечення з окремими відповідними штабами.

З 2010 року Збройні Сили Російської Федерації перейшли на нову систему забезпечення. З двох самостійних видів забезпечення – технічного і тилового – сформована єдина інтегрована система МТЗ під керівництвом заступника Міністра оборони. Дана структура має чітку трирівневу вертикаль від центрального апарату до військової ланки. В армійському корпусі (бригаді) МТЗ очолює заступник командира армійського корпусу (бригади) з матеріально-технічного забезпечення.

Тобто, в арміях передових держав світу перемогла тенденція щодо створення єдиної цілісної інтегрованої системи матеріально-технічного забезпечення, в державах НАТО на базі логістики, а в російській Федерації, з 2010 року – саме єдиної інтегрованої системи матеріально-технічного забезпечення.

Таким, чином, незважаючи на відмінності в структурі систем матеріально-технічного забезпечення збройних сил провідних держав світу, слід зазначити декілька цілком однакових найважливіших рис, які притаманні всім системам.

В арміях провідних держав системи матеріально-технічного забезпечення будуються відповідно до сучасних вимог війни з метою сприяння ефективному виконанню збройними силами покладених на них завдань і мають значні можливості щодо вирішення завдань забезпечення військ.

Існує чіткий розподіл функцій з матеріально-технічного забезпечення між Міністерством оборони і Генеральним штабом ЗС України.

Керівні органи системи матеріально-технічного забезпечення побудовані за функціональною ознакою, що важливо, простежується чітка вертикаль управління матеріально-технічним забезпеченням зверху донизу.

Всі види матеріально-технічного забезпечення збройних сил у державах НАТО об'єднані в один вид - тилове забезпечення і керує цим видом забезпечення один орган управління.

Основне навантаження з матеріально-технічного забезпечення військ у переважній більшості армій провідних держав покладено на види збройних сил.

В усіх арміях провідних держав особа, яка керує матеріально-технічним забезпеченням, має дуже високий статус, зазвичай, це заступник Міністра оборони з матеріально-технічного забезпечення.

Системи забезпечення провідних держав мають потужні системи відновлення ОБТ, а також великий ресурс (запаси) матеріально-технічних засобів (МтЗ) мирного часу, які забезпечують ведення бойових дій збройними силами впродовж не менш 30 діб. Розвиток системи матеріально-технічного забезпечення армій провідних держав відбувається на одному рівні з розвитком ОБТ, тактики, стратегії.

Основні напрямки реформування системи матеріально-технічного забезпечення Сухопутних військах ЗС України.

Головним та організаційним принципом реформування Сухопутних військ ЗС України був і залишається принцип інтеграції, який обумовлює формування майбутнього обліку Сухопутних військ ЗС України у поєднанні з загальнодержавною системою забезпечення національної безпеки.

За період незалежності формувались і розвивались Сухопутні війська ЗС України та її система матеріально-технічного забезпечення.

Озброєння, військова техніка і військове майно після розпаду Радянського Союзу, що зберігалось на арсеналах, базах і складах стало надійною підставою, для створення Сухопутних військ ЗС України з успадкованою системою забезпечення.

У 1992 році для виконання завдань матеріально-технічного забезпечення військових частини та з'єднань Сухопутних військ ЗС України існували центральні апарати Міністерства оборони України Озброєння і Тилу з відповідними управліннями (службами) по вертикальному управлінню. Очолювали ці Центральні апарати заступники Міністра оборони України з Озброєння і Тилу, але з поступовим реформуванням Збройних Сил України проведенні зміни як якісного, так і кількісного характеру системи технічного і тилового забезпечення.

Система забезпечення та створені органи управління функціонували під єдиним керівництвом Міністерства оборони та Генерального штабу. На цей період структура виконання завдань забезпечення військ матеріально-технічними засобами.

Незважаючи на різні труднощі того періоду було розпочато формування матеріально-технічних основ боєздатності військ.

Зазначена структура матеріально-технічного забезпечення проіснувала певний період і була достатньо ефективною.

Проведенні організаційно-штатні зміни в Міністерстві оборони та Генеральному штабі Збройних Сил України скоригувати погляди керівництва на існуючу систему забезпечення.

Були проведені розмежування функцій і повноважень Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України, це призвело до того, що Генеральний штаб ЗС України був позбавлений можливості безпосереднього впливу на процес закупівлі, модернізації і ремонту озброєння і військової техніки та іншого майна, що негативно вплинуло на організацію та управління системою матеріально-технічного забезпечення Збройних Сил України.

Система матеріально-технічного забезпечення в ході трансформації Збройних Сил України ставала все більш незбалансованою, громіздкою і затратною. Заходи матеріально-технічного забезпечення не забезпечували вирішення всього комплексу завдань підготовки та життєдіяльність військ.

В умовах вкрай обмеженого фінансування не застосовувався досвід збройних сил провідних держав світу щодо створення єдиної системи матеріально-технічного забезпечення, а також впровадження аутсорсингу, утримання інфраструктури охорони військових містечок (об'єктів) підприємства промислового комплексу держави та структури малого та середнього бізнесу.

У зв'язку з цими змінами в керівництві Збройних Сил України стратегічним оборонним бюлетенем України на період до 2015 року сплановано проведення заходів щодо удосконалення системи матеріально-технічного забезпечення Сухопутних військ ЗС України.

В 2004 році проведено інтеграцію технічного і тилового забезпечення в єдину систему логістики з перерозподілом відповідних функцій між Міністерством оборони та Генеральним штабом Збройних Сил України.

На Міністерство оборони покладені завдання, щодо забезпечення Збройних Сил України матеріально-технічними засобами відповідно до потреб, визначених Генеральним штабом Збройних Сил України.

В Міністерстві оборони були створені відповідні департаменти та управління, що відповідають за модернізацію, ремонт озброєння, військової техніки, матеріально-технічних засобів, постачання їх до Збройних Сил, а також проведення реалізації та утилізації надлишкового озброєння, військової техніки, матеріально-технічних засобів.

На Генеральний штаб покладене завдання щодо здійснення заходів з всебічного забезпечення Збройних Сил України, визначення потреб в озброєнні і військовій техніці, матеріально-технічних засобів, моніторингу повноти та якості їх отримання.

В 2005 році на базі Головного управління оперативного забезпечення збройних Сил України та Головного управління логістики Генерального штабу Збройних Сил України було сформовано Командування сил підтримки Збройних Сил України.

Практика показує, що процес будівництва розвитку будь-якої системи або складової її потребує певного часу і зусиль. Становлення Командування сил підтримки, як органу управління проходило важко та у складних умовах. Аналіз ефективності функціонування існуючої системи управління оперативним (бойовим) та матеріально-технічним забезпеченням показав наявність проблем, які не дають можливості в подальшому підвищити якість зазначених видів забезпечення.

Виникла необхідність удосконалення системи управління оперативним (бойовим) і матеріально-технічним забезпеченням, з урахуванням наступних основних вимог:

- забезпечення її відповідності системи управління Збройних Сил України в цілому;
- раціонального розподілу адміністративних та оперативних функцій;
- узгодженості повноважень і відповідальності органів управління усіх ланок.

Для реалізації зазначених вимог проведені заходи щодо посилення в Генеральному штабі складової матеріально-технічного забезпечення.

На даний час, проблемними питаннями щодо організації управління матеріально-технічним забезпеченням Збройних Сил України є відсутність чіткої визначеності на рівні керівництва ЗС України щодо того, яку систему (системи) забезпечення військ (сил) необхідно мати в ЗС України: єдину систему матеріально-технічного забезпечення або дві окремі системи – технічного забезпечення і тилового забезпечення.

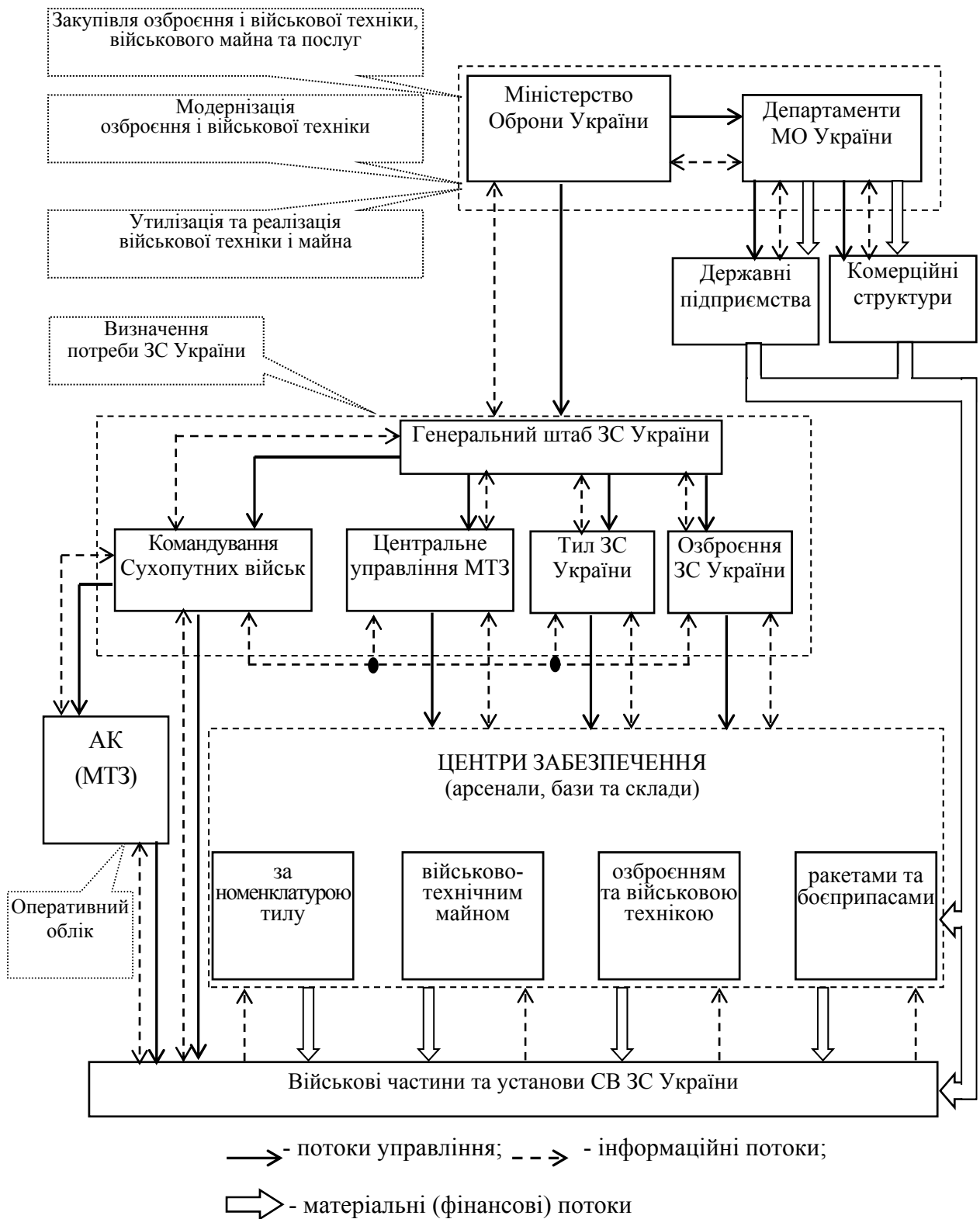
Так у Збройних Сил України паралельно існують органи управління як матеріально-технічного забезпечення, так і технічного і тилового забезпечення (рис. 1).

При цьому Центральне управління організації матеріально-технічного забезпечення військ (сил) ГШ ЗС України (ЦУ ОМТЗ ГШ ЗСУ) по відношенню до Озброєння і Тилу ЗС України не мають статусу органу управління вищого рівню. Існуючий стан призводить до розбалансованості управління забезпеченням військ (сил), дублювання деяких функцій органів управління матеріально-технічним забезпеченням та технічним і тиловим забезпеченням, натягнутість у відносинах між посадовими особами даних органів управління та деяких інших негативних наслідків.

Експертне опитування керівництва та особового складу ЦУ ОМТЗ ГШ ЗСУ, Озброєння і Тилу ЗС України, засвідчує (в переважній більшості) негативне ставлення до існуючого стану справ. Що стосується шляхів вирішення зазначеної проблематики, то в цьому спостерігається діаметрально протилежні погляди представників ЦУ ОМТЗ ГШ ЗС України, з одного боку, та Озброєння і Тилу ЗС України, з іншого.

Сутність поглядів представників ЦУ ОМТЗ ГШ ЗС України полягає в необхідності створення єдиної системи матеріально-технічного забезпечення військ (сил).

При цьому вважається за доцільне підвищення статусу зазначеного управління та підпорядкування йому Озброєння і Тилу ЗС України, а також об'єднання деяких підрозділів забезпечення життєдіяльності озброєння і тилу (адміністративного захисту інформації та криптології, морально-психологічного забезпечення та інших).

Рис. 1 – Система матеріально-технічного забезпечення Сухопутних військ ЗС України (на кінець 2012 р.)

Основними перевагами такого підходу є:
 централізація відповідальності за своєчасне забезпечення військ (сил) необхідними матеріально-технічними засобами;
 скорочення управлінського апарату;

впровадження передового досвіду ЗС провідних держав світу, в тому числі і Російської федерації на наближення до їх стандартів.

Сутність поглядів представників Озброєння і Тилу ЗС України полягає у необхідності розмежування систем технічного і тилового забезпечення. При цьому, вважається за доцільне ліквідувати ЦУ ОМТЗ ГШ ЗС України, як зайвої управлінської ланки.

Основними перевагами такого підходу є:

відповідність поглядам, які десятиліттями склалися та перевірялися на практиці в ЗС СРСР;

відсутність додаткових затрат на проведення організаційних заходів;

не вимагатиметься суттєва реорганізація системи підготовки спеціалістів технічного і тилового забезпечення.

На думку науковців лабораторії проблем матеріально-технічного забезпечення військ (сил) факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення Військової академії (м. Одеса) більш перспективним слід вважати шлях інтеграції систем технічного і тилового забезпечення в єдину систему матеріально-технічного забезпечення.

Відсутність чіткої вертикалі управління матеріально-технічним забезпеченням, незважаючи на те, що органи управління МТЗ Центру, а також кожного з видів ЗС України виконують здебільше аналогічні функції, їх структура та розподіл завдань між структурними підрозділами, які до них входять, мають дуже суттєві відмінності, що значною мірою ускладнює процес управління забезпеченням військ (сил). На стратегічному та оперативному рівні існують органи управління МТЗ, які координують діяльність органів управління технічним і тиловим забезпеченням, на військовому рівні органи управління технічним і тиловим забезпеченням не інтегровані в єдину систему.

Цілком логічним було б, щоб органи управління МТЗ видів ЗС України, військових частин, підрозділів несли відповідальність за забезпечення підтримання в технічно готовому стані всіх видів озброєння і військової техніки, принаймні тих, що є основними у видах ЗС України, військових частинах.

Висновки. Основними проблемними питаннями матеріально-технічного забезпечення військових частин і підрозділів Сухопутних військ ЗС України які потребують першочергового вирішення є:

– визначення єдиних узгоджених термінологічних підходів з питань матеріально-технічного забезпечення військових частин і підрозділів Сухопутних військ ЗС України;

– раціональний розподіл функціональних обов'язків посадових осіб з управління матеріально-технічним забезпеченням військових частин і підрозділів Сухопутних військ як в повсякденній їх діяльності, так і в період ведення ними бойових дій відповідно до існуючої та перспективної системи матеріально-технічного забезпечення;

– уточнення переліку та змісту документів з управління матеріально-технічним забезпеченням військових частин і підрозділів Сухопутних військ;

– більш детальне викладення питань щодо порядку забезпечення військових частин і підрозділів Сухопутних військ озброєнням, військовою технікою, ракетами, боеприпасами, пально-мастильними матеріалами, іншими необхідними МТЗ, підтримання ОВТ в готовності до застосування (використання за призначенням), а також з питань, пов'язаних з організацією відновлення пошкоджених ОВТ в ході бойових дій.

Список використаних джерел

1. Білетов В.І. Проблема побудови єдиної системи логістичного забезпечення військових формувань України. // Зб. наук. праць Центру воєнно-стратегічних досліджень Національного університету оборони України. – Київ: НУОУ, 2009. – №2(40). – С.81-89

2. Романченко І.С., Шуєнкін В.О. Погляди на розвиток системи матеріально-технічного, забезпечення Збройних Сил України // Наука і оборона. – 2007.– №4.– С. 22–27.
3. Кивлюк В.С. Погляди на формування та функціонування системи матеріально-технічного забезпечення Збройних Сил України // Наука і оборона. – 2006.– №2.– С. 22–27.
4. Тенденції та перспективи розвитку тилового забезпечення Збройних Сил України [Електронний ресурс] / С.І. Задерієнко. – Режим доступу: http://tyl.at.ua/news/tendenciji_ta_perspektivi_rozvitku_tilovogo_zabezpechennja_zbrojnikh_sil_ukrajini/2011-11-13-26.

Рецензент: Р.В. Колчін, к.т.н., Військова академія (м. Одеса)

ВЗГЛЯДЫ НА ФОРМИРОВАНИЕ И ФУНКЦИОНИРОВАНИЕ СИСТЕМЫ МАТЕРИАЛЬНО-ТЕХНИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ СУХОПУТНЫХ ВОЙСК ВООРУЖЕННЫХ СИЛ УКРАИНЫ

И.С. Левченко, В.Н. Цуканов, В.С. Белохвост

В статье проанализированы взгляды на формирование и функционирование системы материально-технического обеспечения Сухопутных войск Вооруженных Сил (ВС) Украины на текущий момент. Без оценки и обоснования структуры и функционирования системы материально-технического обеспечения Сухопутных войск Вооруженных Сил Украины невозможно сформировать четкую программу усовершенствования и повышения ее эффективности. Предложено направление их оптимизации в условиях дефицита времени и ресурсов с учетом особенностей современной военно-политической и военно-экономической ситуации в государстве.

Ключевые слова: материально-техническое обеспечение, техническое обеспечение, тыловое обеспечение, вооружение и военная техника, возобновление, материально-технические средства.

LOOKS ARE TO FORMING AND FUNCTIONING OF SYSTEM OF LOGISTICAL SUPPORT OF GROUND FORCES OF MILITARY POWERS OF UKRAINE

I.S. Levhenko, V.N. Tsykanov, V.S. Belohvost

In the article looks are analysed to forming and functioning of the system of logistical support of Ground forces of Military Powers (ZS) of Ukraine on a present moment. Without an estimation and ground of structure and functioning of the system of logistical support of Ground forces of ZS of Ukraine it is not possible to form the clear program of improvement and increase of its efficiency. Direction of their optimization is offered in the conditions of deficit of time and resources taking into account the features of modern military-political and strategic situation in the state.

Keywords: logistical support, technical providing, rearward providing, armament and military technique, renewal, material and technical facilities.